

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220010297
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7220010297.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.7.2022 v Košiciach, samosudcom JUDr. Jánom Lokšom, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. C., nar. XX.X.XXXX v G.
trvale bytom C. XX, okr. G.-okolie
toho čase v ÚVV a ÚVTOS G. v inej veci

je v i n n ý , ž e

dňa 19.10.2019 v čase okolo 23.00 hod., v G. na rohu ulíc Štúrova a Južná trieda pri hoteli Centrum, po tom, ako spoločne s W. A. odchádzal z kasína Black Jack pri OD Dargov smerom na ul. Štúrovu, kde sa pohádali a W. A. mu oznámila, že už s ním nechce byť, že ide sama domov a že ide volať na políciu, obvinený sa k nej otočil a začal jej trhať tašku, ktorú mala remienkom prevesenú krížom cez plece, poškodená W. A. si tašku, v ktorej mala peňaženku NIKE svetlomodrej farby s hotovosťou 80,- €, osobné doklady na svoje meno - občiansky preukaz, zdravotný preukaz poisťovne W., Metro kartu, Casíno karty, certifikát na hracie automaty, kľúče od bytu, od skrinky v práci, čip od brány, čip od práce a preukaz darcu krvi silno držala, nechcela ju pustiť, ale obvinený jej tašku vytrhol, potom z miesta činu odchádzal preč, ale následne sa k poškodenej vrátil, pretože zbadal, že W. A. telefonuje, pribehol k nej a odcudzil jej mobilný telefón zn. Z. B. Z SM-XXXXF, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX v čase, keď si ho dávala do pravého vrecka bundy a s odcudzenými vecami obvinený odišiel smerom na ul. Južná trieda v G., pričom poškodenej W. A. spôsobil odcudzením mobilného telefónu zn. Z. B. Z SM-XXXXF, IMEI:XXXXXXXXXXXXXXXX škodou vo výške 620,42 €,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe,
t ý m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použ. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre účely výkonu trestu súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu G. I sp. zn. 6T/65/2019 zo dňa 11.12.2019 vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaného nahradiť poškodenej W. A., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom G., H. Z. XX škodu vo výške 260,- € (dvestošesťdesiat eur).

o d ô v o d n e n i e :

V prejednávanej trestnej veci podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II obžalobu na obžalovaného A. C..

Po prednese obžaloby urobil obžalovaný A. C. vyhlásenie, že je nevinný. Vo vzťahu k skutku kladeného mu v obžalobe za vinu potvrdil, že v roku 2019 žil s W. A. v spoločnej domácnosti v spoločne prenajatom byte na ulici G. v Košiciach.

K prejednávanému prípadu uviedol, že s poškodenou boli v kasíne v Hoteli C.. Poškodená tam sedela ešte pred jeho príchodom a mala dosť vypité. On vypil asi tri pивá, keď sa rozhodli, že pôjdu domov. Cestou sa pohádali, pretože po tom, čo on zaplatil nájomné, ona ho začala vyhadzovať z bytu, v ktorom dovtedy spolu bývali. Pri hádke mu povedala, že ide volať políciu. Aby jej v tom zabránil, zobral jej z ruky telefón, ktorý držala pri uchu a odišiel do mesta. Vo svojej výpovedi opakovane zdôrazňoval, že poškodenej zobral telefón preto, aby nevolala policajtov. Okolo 02.00 hod. prišiel do bytu na ulici G., v ktorom poškodená W. A. však nebola. Obžalovaný potvrdil, že ráno zanesol poškodenej telefón do záložne s tým, že si už nepamätá, koľko zaňho dostal. Urobil tak zo zlosti, lebo bol na ňu nahnevaný. Tento telefón boli vybrať spolu v spoločnosti Orange, bol však zaregistrovaný na jej meno.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný poprel, aby poškodenej odcudzil tašku s dokladmi. Podľa tvrdenia obžalovaného poškodenej to musel poradiť jej nový priateľ S. U., aby na neho nakydala čo najviac.

Napokon obžalovaný spontánne vypovedal o okolnostiach, ktoré nastali po predmetnom skutku. Uviedol, že na druhý deň išiel k svojmu otcovi, ktorý býva v Košických P. č. XXX, pretože ho tam hľadali policajti. Po príchode k otcovi ho policajti odviezli najprv na Južnú triedu, potom na ulicu Rampovú, kde vypovedal ohľadom mobilného telefónu poškodenej a policajtom odovzdal aj doklad zo záložne.

Nakoniec obžalovaný uviedol, že nevie, prečo je stíhaný za lúpež, keďže sa poškodenej nevyhrážal, ani ju nenapadol, ani voči nej nepoužil žiadne násilie. Telefón jej zobral z ruky, keď ho držala pri uchu a keď mu povedala, že volá policajtov.

V prípravnom konaní obžalovaný vypovedal odlišne. Zo zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania je zrejmé, že ako obvinený priznal, že poškodenej W. A. zobral tašku, ktorú mala prevesenú cez hrudník, keď mu povedala, že ide volať policajtov. Potvrdil aj to, že tašku jej vytrhol násilím, pretože si poškodená tašku bránila. Keď jej tašku vytrhol, hľadal telefón, ktorý v taške nebol. Preto sa vrátil k W. A. zo vzdialenosti asi 20 metrov, aby jej zobral telefón, s ktorým práve telefonovala.

Za účelom odstránenia rozporov v jeho výpovediach bola na návrh prokurátora na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania, v ktorej sa podrobnejšie vyjadroval k prejednávanému prípadu. Obžalovaný rozpory vo svojich výpovediach vysvetliť nevedel, iba trval na tom, že poškodenej tašku nezobral.

Ohľadom vzťahu k poškodenej W. A. bol obžalovaný podrobnejšie vypočutý svojím obhajcom. Uviedol, že W. A. pozná od roku 2016. Spoločne bývali v rôznych podnájmoch. K poškodenej sa do bytu na ulici G. prisťahoval potom, čo sa na istý čas rozišla so svojím terajším priateľom S. om U. m. V uvedenom byte býval s poškodenou asi tri mesiace. Po incidente, ku ktorému došlo 19.10.2019 sa obžalovaný odsťahoval k svojej mame do obce C..

Poškodená W. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní rovnako potvrdila, že s obžalovaným A. C. om mala bližší vzťah, avšak pred 3 a pol rokom sa rozišli. Predtým sa striedavo schádzali a rozchádzali. Od októbra 2019 žije so svojím terajším priateľom S. om U. m.

K predmetnému skutku vypovedala, že s obžalovaným A. C. om sa stretla v kasíne Black Jack pri OD Dargov. Po odchode z kasína o 22.45 hod. sa pohádali, keď mu povedala, že s ním už nechce byť. Chcela ísť domov. A. C. jej strhol tašku z pleca, čomu sa poškodená bránila. Obžalovaný sa jej pritom mal vyhrážať zabitím. Tašku jej však vytrhol, pretože bol silnejší. Následne volala políciu na č. 158, ktorým oznámila, že A. C. ju prepadol, zobral jej tašku, v ktorej mala doklady a kľúče od bytu, a teda sa

nevedela dostať do bytu. Na otázku, kde sa nachádza už nestihla odpovedať. Telefón si dala do vrečka bundy, keď sa k nej obžalovaný začal opäť približovať, a teda hovor nedokončila. Keď obžalovaný prišiel ku nej, telefón jej z vrečka vybral a odišiel smerom na Južnú triedu. Na jej krik a výzvu, aby jej veci vrátil, nereagoval.

Následne poškodená vypovedala o skutočnostiach, ku ktorým došlo po spáchaní predmetného skutku. Ohľadom uplatneného nároku na náhradu škody vypovedala, že telefón, ktorý obžalovaný zanesol do záložne, jej vrátili až policajti. Nárokovala si však škodu za odcudzenú tašku, v ktorej mala osobné doklady, kľúče od bytu a peňaženku s hotovosťou 80,- eur. Ohľadom násilia použitého obžalovaným poškodená uviedla, že po zápase s obžalovaným mala na rukách modriny z toho, ako sa naťahovali o tašku, na ošetrovanie ale nešla.

So súhlasom procesných strán bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedkyne M. Z. - pracovníčky záložne Žolík, v ktorej obžalovaný založil telefón poškodenej W. A., čo svedkyňa vo svojej výpovedi potvrdila. Výpovedi tejto svedkyne zodpovedá aj záložná zmluva a písomnosti potvrdzujúce vydanie mobilného telefónu zo záložne a jeho odovzdanie poškodenej. Vlastnícky vzťah poškodenej k odcudzenému telefónu a jeho kúpnu cenu preukazuje aj faktúra o jeho kúpe. Spomínané písomnosti boli prečítané ako listinné dôkazy.

Po vykonaní dokazovania prokurátorka na hlavnom pojednávaní navrhla, aby súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 38 ods. 4 Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému trestným rozkazom OS Košice I sp. zn. 6T/65/2019.

Pri vyhodnotení dôkazov poukázala na výpoveď obžalovaného v prípravnom konaní, kde spáchanie trestného činu priznal a na to, že rozpory vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní logicky vysvetliť nevedel. Obžalovanému pritom pripomína, že bol už pred spáchaním skutku viackrát za trestné činy odsúdený.

Splnomocnenkyňa poškodenej navrhla zaviazat' obžalovaného, aby nahradil poškodenej W. A. škodu vo výške 260,- eur a o trovách právneho zastúpenia navrhla rozhodnúť samostatným uznesením, keďže v čase vyhlásenia rozsudku splnomocnencom vyčíslené neboli.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči uviedol, že výsledky dokazovania už ani v prípravnom konaní neodôvodňovali záver, že by sa obžalovaný mal dopustiť zločinu lúpeže, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti podanej obžaloby. Pritom poukázal na to, že poškodená podala trestné oznámenie dva dni po údajnom skutku, na základe čoho bolo až 22.11.2019 začaté trestné stíhanie vo veci. Obhajoba vyjadrila presvedčenie, že v prejednávanej príhode došlo iba k vzájomnej hádke obžalovaného s poškodenou, ktorá v čase spáchania skutku mala iného partnera. Obžalovaný túto situáciu síce nezvládol rozumným spôsobom, ale jeho konanie preto nemôže byť považované za lúpež. To, že konflikt nastal a poškodená chcela volať z nejakého dôvodu políciu ani obhajoba nespochybňuje. Avšak skutočnosť, že sa obžalovaný mal zmocniť násilím cudzej veci a naplniť skutkovú podstatu lúpeže, považuje za absolútne nereálne. Tvrdenie poškodenej iným dôkazom preukázané nebolo. Obhajoba poukázala na judikát NS SR č. R 17/1972, v ktorom sa mimo iného uvádza, že neočakávané vytrhnutie veci z ruky nie je násilím, a preto privlastnenie si veci nie je lúpežou. Preto obhajoba navrhla, aby súd v zmysle ustanovenia § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby, alternatívne, uznať obžalovaného za vinného za výtržníctvo a uložiť mu podmienečný trest odňatia slobody. Poškodenú s uplatneným nárokom na náhradu škody obhajoba navrhla odkázať na civilný proces.

Po vyhodnotení dôkazov potrebných pre rozhodnutie súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim protiprávnym konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže na chránenej osobe podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona po stránke objektívnej aj subjektívnej.

Z vykonaných dôkazov je nepochybné, že obžalovaný konal v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čo napokon ani sám nepopiera. Počiatočným motívom jeho konania bolo zmocnenie sa mobilného telefónu poškodenej, aby jej zabránil volať na políciu. Keď k tomu došlo, mobilný telefón následne speňažil v záložni. Tým je preukázaný aj jeho úmysel získať majetkový prospech.

Pokiaľ ide o použitie násilia, ktorého preukázanie je rozhodujúce pre právnu kvalifikáciu žalovaného skutku, toto bolo podľa názoru súdu v potrebnom rozsahu dokázané výpovedami obžalovaného z prípravného konania a poškodenej, ktoré si v podstate navzájom neodporovali. Preto zo spáchania zločinu lúpeže nie je usvedčený iba výpoveďou poškodenej, ale aj svojou vlastnou výpoveďou

v prípravnom konaní, ktorú možno považovať za relevantný dôkaz. Použitie násilia obžalovaný poprel až na hlavnom pojednávaní. Rozpory vo svojich výpovediach, ktoré boli zákonným spôsobom odstraňované, logicky vysvetliť nevedel. Preto jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní súd hodnotil ako účelovú a za využitie možnosti brániť sa akýmkoľvek spôsobom.

Trestného činu sa obžalovaný dopustil voči osobe blízkej, teda chránenej osobe, ako poškodenú definuje ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Okolnosti spáchania tohto skutku je potrebné vyhodnocovať komplexne a zohľadniť pritom vnímanie celej situácie. Je nepochybné, že konaniu obžalovaného predchádzala hádka s poškodenou, ktorú dovtedy vnímal ako svoju družku. Poškodenej vytykal jej vzťah s ďalším partnerom - S.om U.m, s ktorým zrejme nesúhlasil. Ich konflikt vyvrcholil konaním, v ktorom obžalovaný naplnil po formálnej stránke všetky materiálne znaky žalovaného trestného činu.

Z hľadiska subjektívnej stránky bolo zavinenie obžalovaného preto preukázané vo forme priameho úmyslu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd vychádzal z prečítaných správ, hodnotení, odpisu z registra trestov a predchádzajúcich trestných spisov.

Obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený všeobecne. V čase vyhlásenia rozsudku sa nachádzal vo väzbe (v prípravnom konaní v inej veci).

V odpise z registra trestov má obžalovaný už 9 záznamov. Prvé odsúdenia sú už s fikciou ich zahľadania. Pred spáchaním predmetného skutku obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na dobu spáchania skutku, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, na rozhodovanie o treste má priamy vplyv trestný rozkaz Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/65/2019 zo dňa 11.12.2019, právoplatným 29.4.2020, ktorým mu bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V spomínanom trestnom rozkaze bol uznaný za vinného pre skutok, ktorého sa dopustil od mesiaca máj 2019 až do vydania trestného rozkazu (11.12.2019).

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2, 3, 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 7 Trestného zákona ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprímerane prísne.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Za spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona je možné uložiť páchatelovi trest odňatia slobody od 7 do 12 rokov.

Pri rozhodovaní o treste súd u všetkých obžalovaného zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť, že spáchanie trestného činu v prípravnom konaní priznal.

Priťažujúcou okolnosťou bolo, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol vyrovnaný. Uplatnenie trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4

Trestného zákona v prípade obžalovaného by bolo vzhľadom na okolnosti prípadu aj osobu páchatelia neprimerane prísne.

Preto, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný skôr, ako mu bol doručený vyššie uvedený trestný rozkaz Okresného súdu Košice I, súd uložil obžalovanému A. C.ovi podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné zrušiť výrok o treste citovaného rozsudku, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený.

Poškodená si nárok na náhradu spôsobenej škody vo výške 260,- eur uplatnila v prípravnom konaní a pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu. Jedná sa o škodu, ktorá jej bola spôsobená odcudzením finančnej hotovosti a vecí okrem mobilného telefónu. Na hlavnom pojednávaní na uplatnenom nároku trvala. Zároveň potvrdila, že mobilný telefón jej bol vrátený. Keďže boli splnené všetky podmienky na rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody, súd zaviazal obžalovaného k jej náhrade tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.